

בולנד אל-חיידרי

צחוק קצר

"בעידן הכוב אין המשורר כותב את אשר עם
לבו, ואין הקורא קורא אלא אשר בלבו,
והדיאלוג נמשל תוך פרצי-צחוק קצרים, רציניים."
(מתוך מכתב)

אֵלוֹ אִמְרָנוּ אֶת שְׁאִינָנוּ מִבֵּינִים
הֵינּוּ מִבֵּינִים מִמִּי שְׁלֹא הֵבִין
אֶת מֵה שְׁאִמְרָנוּ
הֵינּוּ הוֹפְכִים
בְּחֶשֶׁת חִלּוּמוֹת
לְחֻזּוֹן
לְעוֹלָם שְׁרוּעַ, רַב־הַשְּׂרָאָה.
אֵלוֹ אִמְרָנוּ
הַמּוֹת הוּא מִפְרֵשׁ
וְהַדְמָמָה הִיא תַחֲתִיתוֹ שֶׁל יָם
וְהַבְּרִיּוֹת חוֹפִים מְעֻרְטָלִים הַמְצִיגִים עֲרוֹתָם
בְּעֶרְיַת הַחוֹפִים
הֵיוּ עֵינֵי הַיְדְעוֹנִי
מוֹכֵר הַצְדָּפִים
נוֹצְצוֹת מִשְׁמַעוֹת רְחוּקָה אֶף מִלַּחַשׁ דְּמָמָה
וְאֵימַת מוֹת
הָיָה מוֹצֵא בְּאֵלֶיךָ
הָיָה מוֹצֵא בְּמִ"מ וּבְרִי"שׁ
מִשְׁמַעוֹת
שְׁאִין לָהּ מִשְׁמַעוֹת
אֶלְמֵלִי בָּא אֵלֵינוּ הַיְדְעוֹנִי

אֶלְמֵלִי הִבִּיא אוֹתָנוּ הַיְדְעוֹנִי.
 אֲדַמַּת הַכּוֹב
 עֵדֶן הַכּוֹב
 אָנוּ נִתְפַלֵּל בְּאֶזְנֵי הַיָּם הַטּוֹבֵעַ בְּצַדְפִּים
 בְּאֶזְנֵי הַחֶצֶץ שֶׁל הַיְדְעוֹנִי
 וְנִסְמָא אֶת עֵינַי הַשְּׁמֵשׁ לְמַעַן נַחִיָּה
 בְּחִזּוֹן
 בְּעוֹלָם שְׂרוּעַ, רֵב-הַשְּׂרָאָה.
 נִתְפַלֵּל, עֵדֶן הַכּוֹב. לְכּוֹב הַעֵדֶן
 לְכּוֹב הַיְדְעוֹנִי
 כִּי הַמּוֹת מִפְּרֶשׁ
 וְהַדְּמָמָה הִיא תַּחֲתִיתוֹ שֶׁל יָם
 וְהַבְּרִיּוֹת חוֹפִים מְעֶרְטְלִים הַמְצִיגִים עֲרוֹתָם
 בְּעֶרְיַת הַחוֹפִים
 וְהַצָּחוּק הוּא שְׁלֵא נָבִין
 אֶת מַה שְּׂאָנוּ מְבִינִים

גליון 32-33, מרץ-מאי 1982

מערבית: ששון סומך